

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 18. Regimen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. manitas. Aquam lavandis manibus Ab.
A. C. 529. bas dabat, & cum ipsis mensæ assidebat;
 hinc coquinam & mensam habebat di-
 versam, ut omni hora excipi possent,
 quin turbaretur Congregatio. Nemo
 Hospitibus loquebatur nisi ille Monachus,
 cui ipsos excipere præceptum erat, quip-
 pe Hospitum Cellæ a cœteris erant se-
 paratae.

§. XVIII.

Regimen.

c. 64. Abbas, qui Monasterium regeret, a to-
 ta Congregatione, vel a saniore Par-
 te eligebatur, & Meritorum non vero
 ætatis aut gradus habebatur ratio. Quod
 si omnis Congregatio consensisset in eli-
 gendo Abbe per verso, Episcopum Dicæ-
 cesanum, Abbates, aut etiam vicinos
 Christianos oportebat tantum malum a-
 vertere, & Monasterio dignum Pastorem
 præficere. Abbas electus ab Episcopo
 vel aliis Abbatibus ordinabatur. Opor-
 tebat esse doctum in Lege Divina, magna
 charitate, prudentem, discretum, omni-
 bus suo exemplo viam monstrare, tan-
 tum ea exequi, quæ jubet Regula, &
 curare, ut exacte servaretur. Meminisse
 debet Abbas, inquit S. Benedictus, quod
 in se suscepit regere Animas; caveat
 igitur sollicite, ne parvipendens salutem
 animarum sibi commissarum majorem ge-
 rat

c. 65.

c. 2.

rat sollicitudinem de rebus temporalibus, Sæculum VI.
sed firmam spem in Dei Providentia po- A. C. 529.
nat. Omnia cum consilio aliorum faciat.

Si quæ minora occurrerint, tantum Se-
niorum consilia requiret, si fuerint ma-
jora, totam vocabit Congregationem;
dicet, qua de re agatur, & singulorum
sententiam petet, ita tamen, ut ipsius
sit quæstionem decidere, & omnes ipsi o-
bediant.

Post Abbatem Monasterium plerum-
que regebat Prior seu Præpositus, & plu-
res Decani. In quibusdam Monasteriis
Præpositus ab Episcopo, vel Abbatibus
sicut & ipse Abbas ordinabatur. Inde
illis superbiendi nascebatur occasio, dum
se secundos Abbates existimarent, &
obedire nollent. Quamobrem S. Bene-
dictus hanc consuetudinem rejicit, &
vult, ut Monasterium sub Abate Deca-
ni regant, quorum Auctoritas divisa mi-
nor esset. Si autem videatur melius, ut
constituatur Præpositus, ab Abate or-
dinabitur, & erit ipsi subditus. Decani
illi dicebantur, quibus cura erat deman-
data, ut decem Monachos in labore ma-
nuum & aliis exercitationibus regerent,
& Abbatem, qui omnibus sufficere non
poterat, adjuvarent. Non secundum
majorem ætatem, sed vitæ merita deli-
gebantur, & ter admoniti, nisi errorem
emendassent, deponi poterant. Hi e-
c. 21.

Ff 5
rant

Sæculum VI. rānt Ministri Monasterii Regimini p̄f.
A. C. 529. fecti.

e. 31.

e. 32.

e. 58.

Alii diversis officiis erant admoti, nempe Cellerarius, Rector infirmorum, Curator Hospitum, & Ostiarius. Cellerarii curæ commissa erat annona, & supplex totius Monasterii. Is omnia necessaria omnibus secundum præceptum Abbatis distribuebat. Abbas habebat Commentarium omnium rerum mobilium & vestium Monasterii, ne quidquam aliorum incuria perderetur. Vitiū proprietatis etiam rei minimæ, unius libri, tabellæ, graphii severissime reprehendebatur.

§. XIX.

Susceptio Novitiorum.

Qui in Monasterium suscipi cupiebant, non nisi postquam rigide probati fuissent, admittebantur. Adveniens per quatuor aut quinque dies portam Monasterii pulsans non audiebatur, & tam difficilis ei reddebat ingressus, ut etiam injurias pati cogeretur. Si perseverasset, paucis diebus ei in Cella Hospitum esse licebat, tum deducebatur ad Cellam Novitiorum. Seniorum aliquis constituebatur, qui examinaret, an a Deo vocatus esset, eumque doceret, quam arcta via in Cælum duceret. Elapsis duabus mensibus prælegebatur ei Regula,

rur-